

χωριστά

χωριστά, επίρρ. [του επιθ. χωριστός]. **1.** όχι μαζί: «έφτασαν χωριστά || έβαλαν τα πράγματά τους χωριστά». **2.** εκτός, πλην: «έχει ένα μόνιμο μισθό, χωριστά τα πουρμπουάρ του». **3.** ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλον: «μπορεί να είναι παντρεμένοι, αλλά δουλεύουν χωριστά».

- ο καθένας χωριστά, βλ. λ. [καθένας](#).

- ο καθένας χωριστά και όλοι μαζί, βλ. λ. [καθένας](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας